

myndiges til, efterhaanden som de i København og eventuelt i andre Garnisoner værende Statskaserner eller Staten tilhørende Øvelsespladser m. m. som Følge af Genemførelsen af de i § 1 nævnte Foranstaltninger bliver overflødige, at bortsælge disse. Der siges her den selvølgelig Ting, at efterhaanden som ogsaa andre Kaserner og militære Grunde maatte blive overflødige, vil disse være at bortsælge. Det kan bestemt forudses, at der vil blive saadanne overflødige Anlæg, efterhaanden som den nye Ordning gradvis gennemføres. Indtil videre, indtil der er bygget Kaserner og Depoter til Artilleriet i Jylland, vil ogsaa den Del af Artilleriet, der skal ligge derovre, være at uddanne i København, og saa snart Kaserneforholdene i Jylland er i Orden og Artilleriet flyttet derover, vil der blive andre Anlæg ledige her, i alt Fald vil der blive een Kaserne ledig til. Det ligger altsaa i Forsvarsministerens Haand at bortsælge de Statskaserner, Øvelsespladser o. s. v., som kan undværes, efterhaanden som den nye Ordning træder i Kraft.

Til § 4 har Ministeren i Udvalget stillet det Ændringsforslag, at der det første Aar anvendes 2 Millioner i Stedet for 3 Millioner til Supplering af Hærens Beholdning af Materiel. Til Gengæld skal der anvendes 4 Millioner det nærmest følgende Aar, derefter 3 Millioner aarlig i de følgende 8 Finansaar. Det er ikke, som jeg har set det fremstillet, fra vor Side tænkt som en Spareforanstaltning. Det samme Beløb, 30 Mill. Kr., fordelt paa 10 Aar, vil være at anvende, men da det kan skønnes, at der det første Aar ikke vil blive Brug for mere end 2 Millioner, har vi fundet det rigtigt at foretage Fordelingen som nævnt i Ændringsforslaget. Nogen ny Udgift er disse 3 Millioner, der aarlig foreslaas anvendt til Materielanskaffelser, jo heller ikke, for saa vidt som de som bekendt er medregnet i det Udgiftsoverslag, der ledsagede det nye Militærlovsforslag; dér er de medregnet i de 47 Mill. Kr., som den nye Ordning alt i alt er budgetteret til at skulle koste.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse med de Ændringer, der er stillet af Ministeren og tiltraadt af Udvalgets Flertal.

L. Rasmussen: Da Rigsdagen traadte sammen i Oktober, blev det Lovforslag, vi nu har til Behandling, forelagt sammen med Finanslovsforslaget. Forsvarsministeren sagde, at Forelæggelsen fandt Sted nærmest af formelle Grunde. Man havde strøget Ekspropriationsbestemmelsen, men

i øvrigt var Lovforslaget ganske som det, der sidste Sommer blev vedtaget sammen med de øvrige militære Lovforslag, og man lod skinne igennem, at man sikkert snart kunde blive færdig med Lovforslaget her paa Rigsdagen. Da Finanslovsforslagets første Behandling var sluttet, blev dette Lovforslag derfor straks sat paa Dagsordenen og kom i Udvalg, hvor et Mindretal ønskede Oplysninger af forskellig Art. Dette var man meget utilfreds med, fordi man mente, det vilde forsinke Sagen. Man havde meget travlt. Jeg erindrer, at en Deputation kom til Ministeren i December Maaned, og da beklagede Ministeren sig over, at han ikke kunde komme til at manøvrere, som han gerne ønskede, fordi der af Mindretallet var stillet en Række Spørgsmaal, der havde forsinket Sagen. Imidlertid kunde vi dog godt have faaet Lovforslaget til anden Behandling før Juleferien, hvis Regeringen havde villet det, men den vilde ikke. Jeg skal ikke sige af hvilke Grunde, skønt jeg nok tror, det er temmelig klart, hvorfor man ikke vilde have Lovforslaget gennemført før Jul. Men nu er vi naaet til midt i Februar Maaned. Et Lovforslag, der er forelagt ganske uændret, bortset fra, at den lille Ekspropriationsbestemmelse er gaaet ud, har altsaa brugt 4½ Maaned paa sin Vandring fra første til anden Behandling, og hvad der nu end er Grunden dertil, een Grund giver man dog ikke, nemlig, at det er Mindretallets Skyld, thi det er det ikke. Der er imidlertid visse Ting, der er betegnende. Den højtærede Minister fik pludselig god Tid med dette Lovforslag; nu hastede det aldeles ikke. En Dag var vi indkaldt for at skulle afgive Betænkning, og nu var det hele endelig færdigt. Det var netop den Dag, da vi behandlede Arbejdsløshedsforespørgselen og skulde til at stemme over Dagsordenen. Da kom der Meddelelse fra de Konservative om, at de vilde ikke garantere at være Regeringen følgagtige, og saa kom der Bud fra Formanden for Udvalget: Mødet afflyses, der skal ikke afgives Betænkning over Kasernelovforslaget. Imidlertid faldt de Konservative til Føje; jeg ved ikke hvorfor, og den næste Dag blev der afgivet Betænkning. Venstre kan, hvis det ikke helt har brudt med sin egen Fortid, ikke være særlig ivrigt for at faa gennemført dette Lovforslag; skulde det endelig være, kunde de brillant klare sig uden det, men de Konservative er meget stærkt interesserede i at faa dette Forslag gennemført, thi naar det er vedtaget, binder det Rigsdagen for de kommende 10 Aar, medmindre vi kan skaffe